

Walitus

4.
Sirsi,

Suomen surkeudest,

Wänäläisten wakan alla

Sirsoitettu yhdeld murhelliseld

Jsraelisd Edomin.

Lasten seas, 1729.

W. f. Wid ett berg uti en dahl, x.

Prändätty Wnonna 1767.

Quintus

1717

Quintus

Quintus

Quintus

Quintus

Quintus

Quintus

Quintus

I.

Sutell' minä tahdoisin, Jossa olis kie-
li kerekkiä, Maast' jost' olen kotosin,
Weyein edes, jotka karekkeit Päi-
wi omät pitää et, Wieran wallalla,
Omalla Maalla, Suomen pojat, Wanhat mu-
jat, Näitä aikoi itketät.

2. Wihoittanet wiriäst, Taiwan kruunun ja
Maanherran, D:en Suomen suruises, Synnin
sumu, wuoret, wirrat, Mekät, maat ja man-
dret, Saattit kowuteen. Kiror koirudem!
Taiwanmiehet, korckendet, Heidän maallans
surewat.

3. Suomi wielä pyrkopi, Pahudella pilwet
peittä, Siunaupi wäittäpi, Ihens synnin luokaan
heittä, Siulle pane Zionin Suuret hymät työt,
Waickas heitä lyöt Miekkan teräll, Rutoll, Näl-
jäl, HERRa, nijnkuin Salemin.

4. Taiwais sinua kijtawät, Kansat jotka kas-
wol lange, Kessa wirttas weisawat, Suuret
Elementit sängen Sitä kilmoin tekewät, Suomi
kauhia Ei ann kunnia, pyhäin majaa, Taiwan
raja Suomalaiset wihawat.

5. Jaa

5. J'lopevat kormesa, Korpit weliens kait,
kein kansa, Ja ne kuin maan pomesa, Kijetawae
sua kielessansa Luondons iälken Eilwoten, Einnut
hawistos, Kiet kuusistos, Kalat sywas Meren ki-
das, Kiittäin joukos löydeten.

6. Waan metott' toisin teemä, synneill woitam
jo Sodoman, jonga tulet kuulemme, poltetun
niinkuin Gomorran, ja se suur Jerusaleem, woi
woi pahutta, suomen kowutta, Josua siis näke
pilwes sota, joukot tulewan.

7. Kaş nyt wiha alkapi, Suomen kedoil sun-
nein tähden, kohta weri wuotapi, Borgos, Hel-
singforsis nähden sota joukot tulewan, Suomen
rannoille Ja myös wuorille; Turku pelkä Etä
selkä Yunnan pero kandan.

8. Nätkä, peräs maistapi Meren maikan kah-
dest kansast, Sangareit kost kaatupi, Nätkänet,
tää kuulu wahwast supar vyhyt ambuwan, miek-
ka wälkypi, Miehilangepi, Taiman kuulu tämä hu-
mua wieras pito surkia.

9. Kapi awand orti sin, Joukko suuri etelästä,
Ja koht, portit pani Eijn, Pohjan portei ei myös
sästä, awand pyrkei ortaman; waalda sit sinen lä-
pi Jlatin, Wasan länin, Kyrös dani kuului
toinen Nätkänell.

10. Näni täş oll' kauhia, Joukko kari yhteen
juori, pidit pellot pauhina, Herr Arnsfelti ja Go-
libij, joukcons ehelt molemmiin, teit täsä työt,
yli päiw t ydt, wihal julmal miesten surmal,
tämä pito pidetin.

11. Duni täş ol' ymmertäin', Jumal ei täl
eräl tahron anda ilo, Suomi, sull, waan ol'
wielä sua kohtan Kijwas HERRA Sebaoth ki

He tehdä tääl weripellon pääl murhei suri, ruu-
meit tubri, näin on HERRan duomiot.

12. Witto täk ols meille oli, Mut ei vielä
silloin lohtun HERRan wiha suosiol, Baiika
Sangar sen ols tahton, Ja myös surkia Suo-
men maa; Sill kost mieka on tupetta ulkon,
woitto kuiteng, Ei Sangarten, Waan suid
HERRa he sen saa.

13. Sitten kuin siel sodittin, Suomen kurtat
pojat wainat, Jotka pellot haudattin, Hawoitte-
tut pakenevat, Tiele netkin surmattin; Pohjan
Kakeli vielä itkepi, Poikains pärän mända erä,
ään et kulu pitwihin.

14. Jälken sitä mennä wiel Pohjan pärän
ja Cajanan, murhi suuri tehdän siel, Linna ensist
punnan mahan, Wäki tul-l poldetan, ri nat
waimoilda, La set aidoilla, Taiwan alla alastoi-
na, jänet turkun ajetan.

15. Näiten alla en nyt maa vuotta kavi kerta
neljä, Kärsin mända korwutta, Ja myös tänty kärsi
wielä, Wenden wecto tykönäns, Eiihen päiwän
ast, Kossa tästä maast, HERRa heidän käffe
mennä Omal maalle kotians.

16. Yhtä aiwan surkiast, Oli kaikkein muitten,
Suomi Sure aiwan waikiast, Josta päästi suu-
ren porun, Itke sitä risti tääl. Kyllä Suoma-
lain, Tämän muista ain, Wiel niin kauwan
kuin saa rauhan, Nuring käydä wolkus pääl.

17. Wuonna jälken syntyvän, Lunastajan yri-
tuhat, Togh sata seisemän, Ja karkymmend'
wietin poiat, Isät lapsi joukolda, Euru seura
myöt, Wainot yli yöt, Itke tätä, hywäst jättä
Ulmans meren rannalla.

18. HERRa joud' nyt amun kans, Morba su-
hat

hat Suomalaista, Tällä eräl surusans, Eki si-
nu taiwan maasa, Asia omibi, HERRa aut,
Wieras Eswald' otta Isän maald; U tild po, an
Wimold miehen, Lapsi joukold Isän juot.

X 19. Waimo käypi manderel, Täny kahdell
kädell ruocki lapsi joukon tanderel, Pois on se
kuin puolen autti, Bertans wie all koupamas,
Koska jotakin, lapsi anokin, Kyneteillä harvalla
kaiwa waimo autajans.

V 20. HERRa jos sä tamin teet, Ettäs koot
Babelista, Ja miil kotia tulon säet, Jotka wie-
tin Zionista, Niin sua kaeki kunnioita, Suo-
men tuhannet Owat turvanet, U ösuostes, Ma-
ta panes K ites uhreil kehdata.

21. Suomalaiset surusa, Hiareköt end siä rau-
hallisi afoija, Koska Kirkot, Skoulut wiet Kir-
koin istid hallittin, Turku tilasans, Papi wiras-
sans, HERRan Arcki, Armon u.recki, Luwos
wanhoild pidetin.

22. Eaki, oli rauhalla, Miehet istui Turun
tuwis Baldamiehet wallalla, Oik. ut an oit a-
siois monis, Koska wörns wallan sai; Sara tu-
rulla Nympi suruta, M si marjoi, Saxon sarjoi,
Kusa on nyt rauha tai?

L 23. Nyt me kyytin ajetan Helsingforsin, Hä-
mentinnan, Rauta ruoskil ruoskitan Herwoinen ja
miehi mahän Lange alla waiwan tain, Koska
wäsyt inhr' sierannist ja suust Beri pruišku, Voi
tät nufku, kuin nyt täny karsi ain.

kuulbrad
V 24. Pettu leiwä powesam, Wiko wiissi tai-
wan alla, Hirsi kyytis olesam täny syödä, es-
lä täällä; Koskas wäsyt kropsitan, Koskas huus-
telet nyrecki suutelet, Wieran wäen kowan mie-
hen; Kas, näin syndi kestetan!

25. Joka

25. Joka wijeko otetan, Meildä wero Wenä
läisill Hawat iälken jätetän, tyhjät aitat tyhjä^{haras}
korut, Synnyr tyhjä sielas, Wehka peldowäel^{notsykke}
Waimol ja lapiel, Täst on waka niinkuin oka,
Armat Jumal joulus pääl.

26. Nyt on aika puoleldas, Joudu lensi Pohje
jan maistas, Käntäm wlös surusa, Astukanne y
lös näistä, Waiwam edeskandakam; Tott' ei
Jumal meit Ulas taiwaji heit; Ennist autta sit
te saatta rauhan ymbär meiden maan.

27. Muistut Jesu haras nyt, Pohjal Isäll
yli taiwas, Eh niijl mayoit Nifein synt, Silloin
kuin sä täs mailmas, Golgan' päälä olit työs,
Weri pisaras annoit siinä maas, Ulos juosta, Ja
niin sästä meitä iädisestä yöst.

28. Muista K' ne hawat myös, Rannoit suot
Ihmisten edest, Jhe lunasturen työs Lohdut^{us}
wanhurstaudes, Armoll Jesu, Kuningam U
pot rikorem Meren sywyten, Em' iäst edes tul'
niijn etes, Kuin me menneil teim.

29. Kuule Christe lupaus, Täman pääl me
kaike wanom, Et sull tule kunnia uus, Kijtäm
niin palj' kuin nye taidam Totifesti Jesu Christ,
mitä jääpi wiel, Täntä welleim' siel, Henges kan
sa taiwan maasa. Sorwit myöskin Engeliä.

30. Isä sinun Kädesäs On myös Kuningasten
sydän, Kään heit armoon lapsilles, Et he olit
meille hywät, Ja meil armo annaisit, Christe
Kuningam, Uja asiam, Siellä yshäl, Ja tääl
alhal, Ett meil rauha jakaisit.

31. Ehtimajan owesa, Nyt me joka miesi sei
som, Kuin Israael korweso, Jk'em yli paha
tekom, Alla wuoren Horebin, Moses joudu nyt,

Somit Judan synt, Että HEra wielä kerran;
Mutais lapsi Zionin.

32. Jo nyt loppu laulumme, Lopet Jesu sota
roudet, lopet kipiät päivämme, Kätkä, pois wi
han nuolet, Kasvat rauhan oijupuu Ett' sen
lehtein all, Kufin Isäns maal, Saisi ellä omas
tääriä, Ja sua kintä yhdel suul.

33. Kätkis näisä pydönnis, Tapahukon sinun
tahtos, Maasa niinkuin tairwahis, Waan jos
wielä meiden kohtam, Wihas HEra palapi,
Nijn an karsimys, Ett me tätä työs,
Sulle eläm, ingös tulem, Kofka
tuoni surmapi, Amen.

